

[illegible]

Der, Och jag får vara nödös ändå; Fast
tårarna från ögonen de rinna uppå mig, Som
varmet uti bröstarna små.
7. Din löfte har du brust och mig har du
förskämt Och nu så får jag ensam en så;
Fast werlden för mig blir en sorgesfull ö, Se-
dan jag mistat alla vännen så får.

Hwad förtjenster i wårt land — san, Som
fördrubblas efter hand — san! Se hur alla
bära Utan på sin ära! Se hwad stjernor och
hwad band — san!

3. Se Kaptenen som der går — san! Han
blef Riddare i år — san. Riddare af Svärdet,
Eedan han på gården. Vid en salwa swede
sitt hår — san.

5. Se på Rikspagesmannen der — san! Com
det gröna halsband här — san! Han fick
denna prydning för sin blinda lydnad Och sitt
spejande besvär — san.

9. Der hände sig en annan morgon, Han
fann sig på en gammal fôrge, 40 ft. war i
den; Den fê han lof att lemna igen.
10. Jag vill âfwen här berrâta: En gång
tog han fyra fackar, Men genom handelsman
Berrâdt der genom minnor glömt.
11. Men kânf uppå det fûla bjurei, War
han bandt den lilla bjuren. Det war wâl of
ett f—ns twin, War han gief och mælde sin.
12. Men kânf uppå den fôrâ bligopp, Han
tog sin dräng med sig och Jacob, De ref då
torfwen af ett hus, Det gjorde de blott för
ett rug.
13. Men när som de gief hem tillbâta, Tog
de wâgen öfwer laka; Men nu hêrs det af
innet mer, Cedan de ref forfken mer.
14. Michâel martnadsborgon, War han
dem med sig och borgar, De fûrte upp en
gubbe gram, Swars afbild retnar lifswa
Glam.
15. Hoppå den gubben stod det fêrswet, Det
som ej är fonderfswet. Men J. bôt ofta
eder wâl, Att ej den gubben tar er fal.
16. Det hände sig en Gule afson, Han
kânfte till att brâna upp fâren. Gloggoffin
den blif fârens död för han jammar efter wêd.
17. Men det war wâl ej det rârâ, Han
gief till gråmndeman och rârâ, Han will
gêwa sig hêlt fêr, Men nu fâr wi wâl ft.
18. Den bouden gât nu der och rûndar,
War han fâr hêra hêrad de glunfar, De gât
han fad för omfag fûll Och hêr ftu gâdd
gård ftift omfûll.
19. Jag vill âfwen of berrâta, En gång
bandt han 4 hâfwar, Men då war han nêr
fêr, Swed fwarfen bandt han dem hêr.

GS 1003

Seu nya och mycket wackra

W i s s e n

Den Första:

3 N— Socken bor en bonde, 2c.

Den Andra:

Wolfen.

Ætusad af musikens mækt, &c.

Den Fredje:

Sjömans-Visa.

Jungfrun hon gångar sig åt grönsfande strand 2c.

Den Fjerde:

Det var en rasker yngling, som gic ut om 20.

Den Kemte:

Middarne.

Swad förtjenster i vårt land, &c.

(Sjunges efter egna behagliga melodier.)

istwer, ut trallervallale, ut haffens sei, Der
 5. Alt nei, ad nei, min doret, Ellsingan
 arfwerdel; Zu den haffner dia fader bortumlat,
 ut trallervallale, ut haffens sei, Nppa fore
 6. Alt, horen 3, min gedafte modet, Gde
 jag ei arfwerdel, Si da pachtar jag tillhoppa
 minna släder, ut trallervallale, ut haffens sei,
 Och så reser jag med färafken bort.

Wakta, Dansa sakta, Ej berrabta — blicken!
Den är her som solens glöd Och vållar
blommans död. ::

3. Tiden läker alla sår, Men Folkans läkes
ej af år, Det är djupt som hafwets fann!
Och kärlek är det namn. Polkan sätter alle
i brand, Och södern är det fosterland; Och
för nordens ädla folk Är Polkan glädjens tolf.
Med min tärna, öfwerfäll, Jag dansar den
hwarenda qwäll, Och när annat allt är glömt,
Jag, blott om Polkan drömt. Lefwe Polkan
i vår nord! Den är blott för glädjen giord;
Ty om Polkan icke fanns, Säg — hwad
wore dans? Endast sofwa; Jag will lofwa
Nöjets gäfwa — Polkan — Den är dansens
poesi Och som naturen fri. ∴

Den Tredje:

Jungsfrun hon gångar sig är grönsande strand
Till att skåda det gyllende haf, Då fick hon
se ett skepp seglande, Uti trallerbalkar, uti haf-
sens sei, Med de tre matroserna upå.

2. Åh, höven J, min godaste moder, Sår jag nu en af dem! Sår jag den med de swarte bruna lockarna, Uti trallerallalei, uti bassens sei, Sår jag den till aldrakäraften min.

3. Aaf nej, aaf nej, min datter, Allsingen
utaf dem. Sæt de tre matroserne bortsefa, Uet
trallerallalej, uti bassens fej, Du blir ensom,
men hemima hos mej.

4. Af, hørt J. min godaste moder, Går
 jeg min arbede! Elf tusende dukater uti

[illegible]

(continued from page 10)

Durham University : Royal Pump Room

2110 0 4 5 1 6

Ein Reine:

Die untere Reihe der Buchstaben ist die gleiche wie die obere.

THE BIBLE:

Zusatz von Buchst. Bb zu Gleichung (Kongr.)

Signature only:

DOM FLOR;

of the ...

中華民國二十二年

DATE: 1944

3 M - Quasi per cu polipo se

Das Folgt:

2110

2. in 1913 and 1914

Den gürsa:

Den Gården:

In socken bor en bonde, Han är wårt
än hellsma hin onde, Rusthållare det är hans
namn Com han bär med mycken skam.

2 Men k nk uppå den råa boken. När
s m han stal s gestocken, Den f rde han till
Gureborg, Hwaresten det blef mycken sorg.

3! Men det går väl ej an att pruta, Det
betalde de med mutor; Svad de betalade wet
ej jag, Men rafter rafter än i dag.

4. Det gick väl honom inter bättre: Han tänkte att bli Trädgårdsmästare. Men då var han mycket snäll; När som han stal så mycket dräll.

5. De borde väl att hänga på påsen: Se de gif och plåtes upp låten: De borde hafva mycket mer: Källan plåte de full med ved.

6. Ni tror de borde mista äran, För de
gick och pläkte upp väron. Ja, det var väl
själsfröa sam, När de stal hula af Bulweras

7. Han har gjort så många spel som finnes,
 Hvar en kan alla strecken minnas. Ja, det fun-

de ingen tro, När som han stod den fruenta so.
 S. Nu den boden går och rumlar. Den
 då han reste fram mig. Kunde. De.

ett par hofvande, Det var honom inte bry.